

Autor obrazu : Claude Monet

Osamělý rybář

Je chladný, podzimní podvečer, listy šumí, jemný vánek hladí stromy okolo.

Pomalou procházím bahnitou krajinou, kde rybář zcela sám na své loďce chytá ryby a doufá, že mu nějaká zabere, je přece po dešti. Voda je líná, třpytící se jako stříbrný šperk ozářený sluncem. Rybář se nestará o nic jiného než o svoje řemeslo.

Vtom mu zabrala nějaká ryba, šklubla s jeho udicí, až se loďka zakymácela jako papírová lodička. Kolem běhá zvěř, která ladně našlapuje a létá, ptactvo vznášející se jako letadlo nad Pacifikem. Suché listí prší dolů do vody a tam se pomaličku plaví kolem loďky.

Rybář po několika minutách zápasení vytahuje svůj úlovek na palubu a oči se mu štěstím lesknou jako měšec zlatých mincí v pohádce. Během chvilky začal foukat silný víchř a loď se kymácela ze strany na stranu, jako by nevážila ani kilogram. Rybář neváhal ani minutu a ihned začal loď vyrovnávat, což se mu nakonec povedlo. Šel jsem k němu a poklonil se. Nikdy jsem neviděl takhle schopného rybáře, zeptal jsem se ho, kde bydlí. Řekl mi, že bydlí kousek odtud. Poté mi nabídl, ať jedu s ním, že nechce večeři jíst sám. Po setmění jsme

dojeli k němu domů, kde na něj čekala pouze jeho prázdná chalupa. Tento člověk byl osamělý, málo mluvil. Stačilo mu ke štěstí jenom jeho řemeslo, chytání ryb.

Kulich Dominik